

Misli Svetega patra Pija

Glede skrbi pater Pij pravi: ne obremenjujte se s stvarmi, ki povzročajo zaskrbljenost, nemir in tesnobo. Potrebna je le ena stvar, dvigniti Duha in ljubiti Boga.

Glede molitve pater Pij pravi: molite, upajte, ne skrbite. Molitev je izlivanje našega srca v Božje srce. Molitev je najboljše orožje, ki ga imamo. Je ključ, ki odpira Božje srce. Govorite z Jezusom ne le z jezikom, ampak tudi s srcem. Še več, v določenih situacijah morate z njim govoriti samo s srcem. Ko molite pravilno, molitev vpliva na Božje srce in ga vedno bolj spodbuja, da nas sliši. Vadimo moliti z vsem srcem in vsem svojim življenjem.

Glede strahu: tudi če bi se svet obrnil na glavo, če bi bilo vse v temi, v dimu in zmedi, je Bog z vami. Česa se je treba bati? Duša, ki zaupa v Boga, se nima česa bati. Vedno se prilagodite Božji volji in se ne bojte. To je prava pot, ki vodi v nebesa. Ne bojte se sovražnika. Ne more storiti ničesar proti letalu vašega duha, kajti njen pilot je Jezus, njegova vodilna zvezda pa Marija. Strah je večje zlo od samega zla. Varujte se vseh tistih, ki vam oznanjajo strah.

Pater Pij pravi: Gospoda morate prositi samo za eno stvar, da ga ljubite. Za vse ostalo se mu le zahvaljujte. Nikoli se ne zanašajte nase. Vse svoje zaupanje položite v Gospoda. Položimo svoja srca k samemu Bogu in jih pustimo z njim za vedno. On je naš mir, naša tolažba in naša slava. Ko se na koncu dneva vaša žalost poveča, potem morate bolj kot kdaj koli prej zaupati v Boga, se ponižati pred njim in razširiti svojo dušo v zahvali in blagoslovu nebeškemu Očetu. Bog bo poskrbel, da se vse stvari postavijo na svoje mesto. Bog je predrago plačal za vas, da bi vas zapustil. Bodite veseli, Jezus bo poskrbel za vse. Naj Bog da, da bo tako in da bomo to usvojili in molili s tem namenom.

O sveti maši: Svet bi lažje preživel brez sonca kot brez svete maše. Če bi ljudje poznali vrednost svete maše, bi morali varnostniki vsak dan prihajati vzdrževati red pred cerkvenimi vrati zaradi velike množice ljudi. Res je, da nismo vredni tega daru, vendar je pristop k Najsvetejšemu zakramentu v stanju smrtnega greha ena stvar, medtem ko je prejemanje obhajila s ponižnim občutkom nevrednosti nekaj povsem drugega. Vsi smo nevredni, toda On je tisti, ki nas kliče, On je tisti, ki to želi, hrepeni po nas. Prejmimo obhajilo ponižno, s skesanim srcem in polno ljubezni. Molimo za ta občutek srca.